

LYNN
AUSTIN

Altijd
in
Gods
hand

BEMOEDIGINGEN
VOOR VROUWEN

Altijd in Gods hand

Andere boeken van Lynn Austin:

Anker in de storm

Land van belofte

Dochters van de kust

De plantage

In wonderland

Ver bij jou vandaan

Tegen de stroom in

Eindelijk thuis

Ware liefde

Het huis van mijn moeder

Eva's dochters

De boomgaard

Laatste vlucht

Eigen wegen

Toevlucht

Lopen op het water (non-fictie)

De wederopbouw van Jeruzalem:

Zacharia, keer terug

Ezra, leid Mijn volk

Nehemia, bouw op Mij

Koning Hizkia:

God is mijn sterkte

God is mijn lied

God is mijn redding

Koning Manasse:

De God van mijn vader

De God van mijn volk

De Amerikaanse Burgeroorlog:

Bevrijdend licht

Donker vuur

Vlam van hoop

LYNN
AUSTIN

*Altijd
in
Gods
hand*

BEMOEDIGINGEN
VOOR VROUWEN

De Bijbelcitaten in deze editie zijn afkomstig uit de NBV, 2004.

Vertaling: Carola van der Kruk

Ontwerp omslag: Bij Barbara

Lay-out binnenwerk: Villa Grafica

ISBN 978 90 297 2862 1

ISBN (e-book) 978 90 297 2863 8

NUR 707

www.kokboekencentrum.nl

© 2019 KokBoekencentrum Uitgevers

© 2019 Lynn Austin

Alle rechten voorbehouden

Uitgeverij KokBoekencentrum vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

*'Ik ben met jullie,
alle dagen,
tot aan de
voltooiing van
deze wereld.'*

(Matteüs 28:20)

Inhoudsopgave

Woord vooraf	8
1 Spelen, schrijven... en spelen	10
2 Waarop wacht jij?	14
3 Gods geschenk voor jou	18
4 Het verhaal van Arthur	22
Talent	26
5 Er is een kind geboren	28
6 Een goed einde	32
7 Verborgен schat	36
8 Op het podium	40
Getuigen	44
9 Hulpeloos	46
10 De reis	50
11 Het onzichtbare	54
12 De wind vangen	58
Levensreis	62
13 Tijd om onkruid te wieden	64
14 De sabbatstafel	68
15 Het geheim	72
16 Anders	76
De mensen om je heen	80
17 Mijn schoonvader en Charlie	82
18 Open naar de hemel	86

19	Ijle lucht	90
20	Dank u, mam!	94
	Opladen	98
21	Een vrij uitzicht	100
22	Paasfeest – feest van bevrijding	104
23	Speurders onder water	108
24	Dooi in de lente	112
	De vrucht van de Geest	116
25	Zo koppig als een ezel	118
26	Het zegel van koning Hizkia	122
27	Een kalm geloof	126
28	De plaats van de vrouw	130
	Jouw plaats als vrouw	134
29	Een andere manier om een verhaal te vertellen	136
30	Seizoenen van verandering	140
31	Appeltaart en andere schatten	144
32	Geloofsvrucht	148
	Vertrouwen op God	152
33	Vrolijke harten	154
34	Neem mijn advies ter harte	158
35	Levenslessen	162
36	Doe het gewoon	166
	Geliefd door God	170
37	De grote schoonmaak	172
38	Welke kant op?	176
39	Vaderdag & nestelende roodborstjes	180
40	Kleine wonderen	184
	Dichter bij God	188
	Ruimte voor notities	190

Woord vooraf

Een van de geweldigste, meest troostrijke beloften die Jezus ons geeft is: 'Ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld' (Matteüs 28:20). Maar in de drukte van ons dagelijks leven, bij alle uitdagingen en verrassingen die steeds weer op ons pad komen, hebben we lang niet altijd het gevoel of het besef dat Jezus dicht bij ons is. We vergeten te letten op alle kleine signalen die Hij ons geeft. Signalen om ons eraan te herinneren dat Hij naast ons staat, over ons waakt. En dat Hij alles wat wij meemaken, mooie en moeilijke dingen, als een professionele wever samenvoegt tot een schitterend tapijt. Tot zegen voor ons en tot eer van Hem.

Vaak zijn we vooral tijdens de zondagse erediensten of onze dagelijkse stille tijd met God bezig, en daarna hebben we het dan weer veel te druk met onszelf. Maar wat als we eens zouden proberen om ons ook op alle andere momenten van de dag

bewust te zijn van Gods aanwezigheid? Wat als we thuis, op het werk en overal waar we naartoe gaan, steeds ons oog op Hem zouden richten? Dit boek is het resultaat van mijn pogingen om zo in het leven te staan. Het is een verzameling gedachten en overwegingen die ik heb gemaakt tijdens mijn zoektocht naar ‘Godswaarnemingen’ in de gewone momenten van mijn leven. Langzamerhand leer ik om overal patronen van zijn verlossende genade te ontdekken! En leer ik mezelf steeds meer te zien zoals Hij mij ziet – kostbaar en geliefd door Hem.

Ik hoop dat dit boek je helpt om ook in jouw dagelijkse leven alle momenten en plaatsen te ontdekken waar Jezus zich aan jou laat zien. Want dit is de waarheid waar we ons altijd aan vast mogen houden: wat er ook gebeurt in ons leven, we zijn altijd in Gods hand.

Lynn Austin

Spelen, schrijven... en spelen

Ik moet iets bekennen. Hoewel ik ben opgegroeid in een gezin van boekliefhebbers – mijn moeder was zelfs de bibliothecaresse van ons stadje – was ik als kind niet zo'n lezer. En ik kon zeker niet lang genoeg stilzitten om te schrijven! Maar ik hield wel van boeken wanneer iemand anders die aan me voorlas. Ik vond het ook fijn om naar mijn moeder te luisteren als ze voordat we gingen slapen een verhaaltje voorlas. En mijn oma was een geboren verhalenvertelster. Op warme zomeravonden hing ik vaak uren aan haar lippen als ze anekdotes vertelde over haar kindertijd. Maar in mijn vrije tijd had ik er geen behoefte aan om te lezen of te schrijven. Ik wilde spelen en alle wilde verhalen die ik bedacht, tot leven wekken. Waarom zou ik de tijd of het geduld opbrengen om stil te zitten met een boek, als ik ook kon doen alsof ik een van de karakters uit *Schateiland* was of uit een verhaal dat ik zelf had verzonnen? Ik leefde in mijn eigen fantasiewereld, net zoals het jongetje uit de cartoon *Calvin en Hobbes*. Die knuffeltijger

was echt, zelfs wanneer niemand anders dat kon zien. Mijn fiets was een echt paard en ik galoppeerde door de straat met de wind

*Ik leefde in
mijn eigen
fantasiewereld.*

in mijn gezicht, terwijl mijn staartjes achter me aan wapperden.

Ik verzon lange verhalen voor mijn zussen, vriendjes en vriendinnetjes, met plots en verhaallijnen die soms dagen duurden. We waren cowboys en indianen. We waren pioniers die lange, heldhaftige reizen maakten in onze rode bolderkarren die we hadden omgedoopt tot huifkar, en die we hadden volgestouwd met onze babypoppen en een ‘voedselvoorraad’ voor onderweg. De velden en de bossen dicht bij ons huis waren de uitgestrekte, onontgonnen wildernis waar we piraten konden tegenkomen of een verborgen schat konden vinden. In de zomer kampeerden we in geïmproviseerde tenten in onze achtertuin, waarbij we ons verbeeldden dat we grote ontdekkingsreizigers waren die een safari maakten. En de donkere, griezelige kelder van ons honderd jaar oude huis werd het toneel van veel bloedstollende mysteries.

Het enige wat ik in die tijd heb geschreven, afgezien van mijn schoolopdrachten, was een toneelstuk met de naam *My Old Kentucky Home* (‘Mijn oude huis in Kentucky’). We voerden het op in onze achtertuin en vroegen de buurtkinderen vijf cent ‘entree’ om het te bekijken, mijn eerste inkomen als schrijfster. Ik kan me niet goed meer herinneren waarover het verhaal ging, maar ik weet nog wel dat ik ook ‘hoofd beveiliging’ van deze productie was. Het was mijn taak om het theater in onze achtertuin tot aan de dag van de uitvoering te beschermen tegen spionnen. Ik nam mijn taak heel serieus en besloot iedereen scherp te houden door met een dramatisch verhaal op de poppen te komen over een man in een geel T-shirt, die in de buurt rondsloopt. Die man bestond natuurlijk alleen in mijn eigen verbeelding. Helaas was mijn verhaal zo overtuigend dat er paniek uitbrak in de buurt en

er geruchten rondgingen over een mysterieuze vreemdeling. Hoe kon ik op dat moment aan alle bezorgde volwassenen uitleggen dat er in mijn hoofd een groot verschil was tussen leugens en mijn verbeelding? Maar één ding was in elk geval duidelijk: mijn vroege ‘fictie’ was erg overtuigend.

Ik ontdekte pas dat ik schrijven echt leuk vond toen ik de dertig al was gepasseerd – en het voelde als thuiskomen, als teruggaan naar mijn kindertijd en een mogelijkheid om mijn fantasieën opnieuw te beleven. Ik vond het geweldig! Ik kon weer allerlei avonturen beleven door mezelf te verplaatsen in mijn karakters, verhalen te verzinnen, nieuwe werelden te creëren. Het onderzoek dat voorafgaat aan mijn historische romans vind ik een van de mooiste aspecten van mijn leven als schrijfster. Ik vind het fantastisch om de plaatsen te bezoeken waar mijn karakters woonden, om te zien, te ruiken en te voelen wat zij zagen, roken en hebben aangeraakt. Door op al deze plaatsen in gedachten alvast een paar ideeën ‘uit te spelen’, krijgt mijn fantasie vrij spel om iets nieuws te creëren.

Als ik schrijf, leef ik in mijn fantasiewereld, net zoals toen ik een kind was. Dan creëer ik verhalen die mijn lezers meenemen naar een plaats en een tijd ver bij hen vandaan. Schrijven is voor mij nog steeds een vorm van spelen (en natuurlijk is het ook heel zwaar werk!). Maar de volwassenen schreeuwen niet meer naar me omdat ik ‘leugens’ heb verteld, ik krijg er nu zelfs voor betaald.

*Schrijven is
voor mij nog
steeds een vorm
van spelen.*

En het mooiste van alles is dat ik mijn geloof mag delen, dat ik de lessen die God mij leert, een plaats mag geven in de levens van mijn karakters. Ik zou mijn leven met niemand willen ruilen!

A circular wreath composed of various white leafy branches, including sprigs with small buds and clusters of leaves, arranged in a ring around the central text. The background is a solid teal color.

Hoe speelde jij als
kind? En hoe zou je
de vreugde en de
creativiteit waarmee je
als kind speelde, nu een
plaats kunnen geven in
je leven en je werk?

Waarop wacht jij?

Is er iemand die het leuk vindt om te wachten? In de rij voor de kassa? In de file? In de wachtkamer bij de dokter? Of tot je gebeden worden verhoord? In de psalm die ik vanochtend las tijdens mijn stille tijd, stond: 'In de morgen, Heer, hoort u mijn stem, in de morgen wend ik mij tot u en wacht' (Psalm 5:4). Het woord 'wachten' heeft hier iets van 'hoopvol wachten' in zich. En ik wacht inderdaad hoopvol op Gods antwoord op mijn gebeden. Maar dat betekent niet dat ik ook altijd geduldig wacht...

Momenteel wacht ik op de verhoring van een aantal dringende gebeden. Een nieuwe baan voor een geliefde. Een nieuwe lever voor de zes maanden oude kleindochter van mijn vrienden. Genezing voor de zieke echtgenoot van een vriendin, hij vecht tegen kanker. Een goed bericht voor een vriend die wacht op de uitslag van een biopsie. En dat zijn er nog maar een paar. Heeft niet iedereen zo'n lijstje met gebedspunten die op verhoring wachten?

Elk jaar houdt de winter de regio waarin ik woon, stevig in zijn greep. Het strand van het Michiganmeer, waar mijn man en ik graag wandelen, lijkt dan koud en verlaten alsof het opgesloten zit in een diepvriezer en wacht op hernieuwd leven. Als ik geen herinnering zou hebben aan de ontelbare lentes en

zomers die in het verleden na de winters kwamen, zou ik wanhopig worden bij het idee dat de wereld er voor altijd zo zou uitzien. Maar ik heb die herinneringen wel en die herinneringen geven me hoop.

Ik put ook hoop uit het gebedsdagboek dat ik bijhoud. Als ik daarin terugblader, kan ik zien welke gebeden God in het verleden al heeft beantwoord. En dat zijn er veel! Vorig jaar bijvoorbeeld kwam een goede vriendin van me veilig door een operatie. Een jonge vader voor wie ik heb gebeden, begon uiteindelijk aan een ontwenningprogramma om van zijn verslaving af te komen. En mijn langverwachte kleindochter kwam kerngezond ter wereld. Als ik me over al deze gebedsverhoringen verheug, geeft dat me vertrouwen en helpt het me om rustig af te wachten tot God ook andere gebeden verhoort. Langzaam maar zeker leer ik om te wachten.

*Langzaam
maar zeker
leer ik om te
wachten.*

Er zat elf jaar tussen het moment dat ik mijn eerste woord fictie op papier zette en het moment dat mijn eerste roman werd gepubliceerd. Elf lange jaren wachten. Toen mijn gebeden eindelijk werden verhoord en ik mijn eerste boekcontract in handen had, was ik daar enorm blij en dankbaar voor. Maar tijdens het lange proces dat uiteindelijk moest leiden tot de publicatie van dat eerste boek, hadden mijn redacteur en ik een meningsverschil dat mij op de knieën dwong. Kon ik de veranderingen die ze in het manuscript wilde aanbrengen, accepteren of moest ik het contract beëindigen en een andere uitgever zoeken? Ik bad terwijl ik wachtte tot de uitgever zou reageren op de zorgen en vragen die ik naar haar had geuit. Ik wachtte en wachtte. En ik wachtte nog wat langer.

Toen mijn geduld opraakte, pakte ik de telefoon, met de bedoeling om iemand eens flink de les te lezen en dit kwellende wachten een halt toe te roepen. Een paar tellen voordat ik mijn

redacteur zou bellen, keek ik toevallig even naar mijn computer. De screensaver was zo geprogrammeerd dat er om de zo veel tijd een ander bijbellers op mijn scherm verscheen. Op dat specifieke moment las ik: 'Wacht op de Heer, wees dapper en vastberaden, ja, wacht op de Heer.' Ik begon te lachen en legde de telefoon

Ik bad terwijl ik wachtte tot de uitgever zou reageren op mijn zorgen.

weer neer. En ik wachtte nog wat langer. Uiteindelijk is het meningsverschil opgelost en iedereen was blij met de uitkomst. Mijn boeken konden worden gedrukt.

Ik vind het nog steeds niet fijn om te wachten, maar ik denk dat ik er wel steeds beter in word. Net als de dichter van Psalm 5: 'In de morgen, Heer, hoort u mijn stem, in de morgen wend ik mij tot u en wacht.' Geduldig en hoopvol.

De vraag is dus: waarop wacht jij?

Gebed

Dank U Heer, dat U
altijd onze gebeden
hoort. U bent een
trouwe, liefdevolle God.
U weet altijd de beste
manier en tijd om elk
gebed te beantwoorden.

Gods geschenk voor jou

Het was bijna Kerst toen een vrouw die altijd erg van mijn boeken geniet, tegen me zei: 'God heeft u een prachtig talent gegeven.' Misschien kwam het door de tijd van het jaar, maar ik zag meteen een prachtig ingepakt cadeau voor me.

Het is een geschenk! Ik heb niets gedaan om dat te verdienen. Anders dan Sinterklaas of de Kerstman geeft God niet alleen geschenken aan 'lieve' kinderen en 'trakteert' Hij 'stoute' kinderen op de roe of een handjevol kolen. Ik vind het geweldig om verhalen te vertellen en elke mogelijkheid die ik krijg om dat goed te doen, zie ik als een gratis, onvoorwaardelijk cadeau van een liefhebbende Vader die dat geschenk speciaal voor mij heeft uitgekozen. Ik hoor niet bij een of ander select, uitverkoren groepje mensen dat een talent heeft ontvangen terwijl anderen met lege handen staan. In de Bijbel staat dat God zijn gaven 'aan iedereen afzonderlijk toebedeelt zoals hij wil' (1 Korintiërs 12:11). Er is niemand die niet op zijn lijst staat.

*Er zijn veel
verschillende
gaven die God
aan mensen kan
schenken.*

En behalve het talent om boeken te schrijven, zijn er nog heel veel andere gaven die God aan mensen kan schenken.

In onze familie geven we elkaar altijd cadeautjes met Kerst. Ik vind het fijn om aan elke persoon op mijn lijst te denken en dan iets speciaals voor ieder van hen uit te zoeken. Ik geniet van de blijde reacties van mijn geliefden als ze de pakjes openmaken. En ik vind het vooral fijn wanneer ik zie dat ze de cadeautjes die ik aan hen heb gegeven, ook echt gebruiken. Ik hoop dat ze elke keer dat ze er iets mee doen, aan mij denken, net zoals ik aan de mensen denk die mij in de loop van de jaren bepaalde dierbare cadeaus hebben gegeven. Ik zou erg teleurgesteld zijn wanneer mensen van wie ik houd, hun cadeau ingepakt onder de kerstboom zouden laten liggen, ongeopend en ongebruikt.

Wat ik met dit voorbeeld wil zeggen? Ik ken heel veel mensen die zich er niet eens van bewust zijn dat God elk van ons een geschenk, een gave heeft gegeven. En het belangrijkste geschenk is toch wel zijn Zoon, Jezus Christus. Jammer genoeg laten deze mensen hun geschenken onuitgepakt liggen in plaats van ze te gebruiken en ervan te genieten. Ik heb ook mensen ontmoet die erkennen dat ze misschien een geschenk, een gave zoals het talent om te schrijven, hebben ontvangen, maar die er heel bewust voor kiezen om te wachten op de perfecte omstandigheden om het geschenk uit te pakken en het te gebruiken. ‘Als ik meer tijd heb,’ zeggen ze dan. ‘Als de kinderen volwassen zijn.’ ‘Als ik met pensioen ben.’ En maar al te vaak komt dat perfecte moment nooit.

Toen ik begon met schrijven, had ik drie kleine kinderen: één van negen, één van twee en een pasgeboren baby. Als ik op de ideale omstandigheden had gewacht, zou ik nu nog steeds zitten wachten! Maar dat heb ik dus niet gedaan. Ik zette een belangrijke stap in het ‘uitpakproces’ en schreef mezelf in voor een conferentie voor christelijke schrijvers. En daarom zeg ik

ook altijd zo graag 'ja!' als ze me vragen om te spreken tijdens een conferentie.

*Vaak komt dat
perfecte moment
nooit.*

Ik vind het vooral geweldig om te zien hoe kleine kinderen hun cadeautjes uitpakken, jij niet? Ik vind het fantastisch om de spanning op hun gezichtjes te zien en hun enthousiasme, hun pure blijdschap als ze het inpakpapier losscheuren en daar iets speciaals uit tevoorschijn halen. Waarom zou je dan niet worden als een kind en het geschenk uitpakken dat je liefdevolle hemelse Vader je zo graag wil geven? Wacht alsjeblieft niet langer!

Gebed

Dank U, hemelse
Vader, dat U ons
allemaal uniek hebt
gemaakt. Geef ons de
moed om onszelf te zien
zoals U ons ziet, zodat
we de gaven kunnen
uitpakken die U ons
hebt gegeven.

'Dit is de waarheid waar we ons altijd aan vast mogen houden: wat er ook gebeurt in ons leven, we zijn altijd in Gods hand.'

Hoe rijk is je leven als je het volledig in de handen van God kunt leggen? Dat is wat schrijfster Lynn Austin je wil laten beleven met dit bemoedigende boek. In 40 korte hoofdstukken vertelt ze over haar eigen ervaringen met Gods eindeloze trouw en de bijzondere uitwerking daarvan in haar eigen leven en dat van anderen. Elk hoofdstuk wordt afgesloten met een gebed of een vraag om over na te denken. Tussendoor deelt Lynn Austin haar persoonlijke tips voor o.a. stille tijd, creativiteit en jezelf weer opladen.

Altijd in Gods hand is een waardevol boek voor iedereen die zich wil laten inspireren om meer van God te ervaren, zowel op belangrijke momenten als op heel gewone dagen.

Lynn Austin wordt geroemd om haar historische romans, zoals *Dochters van de kust*, *Anker in de storm* en *Eva's dochters*. Van haar boeken zijn in Nederland inmiddels meer dan 450.000 exemplaren verkocht. Eerder schreef ze ook het lovend ontvangen verslag van haar reis door Israël, *Lopen op het water*.

NUR 707

KokBoekencentrum.nl
UITGEVERS | UTRECHT

9 789029 728621